

befværet, idet han havde med Politiforretninger at gjøre, medens det maaskee var Noget, der efter hans hele Individualitet laa langt borte fra ham — saa troer jeg ikke, at man behøver at nære denne Frygt. — Der er dernæst — og deri stemme den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) overeens — reist nogle Betænkkeligheder med Hensyn til den finantzielle Side af Sagen. Jeg skal ikke gaae ind paa det Forslag, som den sidste ærede Rigsdagsmand omtalte, at han i sin Tid i Anledning af Lønningslovene for juridiske Embedsmænd havde stillet, og som skulde være saa fortrinligt, at, naar man blot havde vedtaget det; saa vilde man nu være ude over alle finantzielle Bænkkeligheder. Hvis Forslaget maatte have været saa fortrinligt og have været stillet til saaledes at rydde alle Ulemper af Veien, saa beklager jeg i høi Grad, at den ærede Rigsdagsmand da ikke lod det komme til Afstemning; (Tscherning: So, det kom til Afstemning) jeg huffer godt, at efterat jeg havde tilladt mig nogle Bemærkninger om det, tog han Forslaget tilbage; det kom ikke til foreligge til Afstemning, hvis jeg ikke feiler særdeles meget. I det mindste er jeg vis paa, at der var et Forslag, han fremsatte under den nævnte Sag, som han i Modsætning til Lovforslaget — og det er det, der gjør, at det staaer frist i min Erindring — betegnede med et Udtryk, hvormed jeg fandt mig meget tilfredsstillet; han sagde nemlig, at Lovforslaget var Dømmerværk, idet det for mig stod meget klart, at hans Forslag var Bindeværk, der vilde falde sammen, naar det kom til Afstemning, — men som sagt den ærede Rigsdagsmand lod det ikke komme til Afstemning. Jeg troer nu, at man er noget for ængstelig med Hensyn til de finantzielle Spørgsmaal. Man standser ved Hensynet til Pensioneringen og forlanger, at Justitsministeren skal oplyse, hvorledes det vil gaae med Pensioneringen, da man antager, at næsten alle Embedsmænd ville komme til at gaae af med Undtagelse af dem, der sidde i de mindre Embeder. Nei, det er slet ikke min Tanke; jeg antager, at Embedsmændene i det Hele ønske at vedblive, og at de ikke ønske at

give Afkald paa den Deel af deres Indtægter, som de ved deres Pensionering vilde komme til at tabe. Hvis Dommernes Forretninger begrændses paa den Maade, at de komme til at stemme med de Paagjældendes Personlighed, saa er jeg overbevist om, at en stor Deel af de nævnte Embedsmænd ville ønske at blive i Embederne, og at de, der blive kaldede til en anden Virksomhed, som Politimestre, gaae over til at blive Politimestre i Kredse; forsaavidt de dertil findes stikke. Pensioneringen vil derfor efter min Overbeviisning ikke komme til at medføre saa store Udgifter, som man befrygter, men det vil indsees, at det ikke let kan siges, hvor store Udgifterne kunne blive, selv om man har den bedste Villie dertil; og selv om den ærede Rigsdagsmand vilde anvende sit Liv til at anstille slige Beregninger, vilde han heller ikke kunne komme til noget Resultat i saa Henseende, hvis jeg stillede Spørgsmaalet til ham. Hvad angaaer de øvrige Udgifter, der ere forbundne med Gageringen af disse Embedsmænd, da troer jeg, at allerede den Omstændighed, at man vil indskrænke Jurisdiktionernes Antal fra, hvis jeg ikke feiler meget, 127 til 46, saa vil man allerede derved faae saa mange pekuniære Kræfter at raade over, at det skulde være forunderligt, om man ikke ad den Vej ret vel kunde komme ud af det med de forskjellige Embedsmænd, som blive ansatte, enten som Dommere eller som Politieembedsmænd, uden at man berettiget skulde kunne føre Klage over, at Finantserne bleve befværede. Men om dette end staaer klart for mig, vilde jeg dog ikke finde det i sin Orden i dette Dieblit at fremskille Indholdet af den Lønningslov, som jeg haaber snart at skulle kunne forelægge; saameget er imidlertid vist, at det, der vil være Maalet for mine Bestræbelser, er at holde mig til den Vej, der er betraadt ved Loven af 19de Februar 1861 med Hensyn til faste Lønninger for de juridiske Embedsmænd. Det vil være en Selvfølge, at de forskjellige Embeder maae deles i forskjellige Klasser, og det kan jo vel være, at Begyndelsesgagerne just ikke komme til at falde sammen med dem, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nævnte, og med Hensyn til hvilke han vilde have mit Svar, om jeg